

Genstand for Hyldest af disse Mænd, der haabede at kunne berige sig ved hans Arbejde. Men de forsamlede Herrer værdigede ham akkurat en Genhilsen. De gjorde sig endog tydelig Umage for ikke at røbe den Nysgerrighed, hvormed de dog havde belavet sig paa Mødet med ham. Kun den »forhenværende Landmand« begloede ham ugenert med et Par runde Øjne tilmed uden at tage Hænderne af Bukselommerne, mens han hilste.

Per saae i den Anledning truende paa ham og sagde, henvendt til Ivan, der forestod Præsentationen:

»Jeg hørte ikke den Herres Navn.«

»Hr. Nørrehave,« hviskede Ivan, der stod og trippede — ganske bestyrtet over hans udæskende Holdning overfor disse Mænd, der nu skulde afgøre hans Værks Skæbne.

»Ja saa« — sagde Per langsomt og blev ved at se paa Proprietæren, saa denne tilsidst vendte sig om og gik bort med en haanlig Snøften.

»Det lader til at være en rigtig Avekat!« mumlede han i Forbigaaende til en af de andre Herrer, — men Hænderne var dog kommen op af Lommerne og flyttet ind bag de brede Frakkeskøder.

Først nu kom Max Bernhardt og hans Ven Vekselereren ind fra et Sideværelse. De hilste med noget større Forekommenhed paa Per og ønskede ham velkommen hjem. Max Bernhardts